15. Dubovyk Yu. O. (2025). Suchasna dytiacha knyha yak zasib oznaiomlennia ditei doshkilnoho viku z profesiinoiu diialnistiu doroslykh [Modern children's books as a means of introducing preschoolers to adult professions]. *Imidzh suchasnoho pedahoha*. № 2(221). S. 61–65. https://doi.org/10.33272/2522-9729-2025-2(221)-61-65 [in Ukrainian].

L. Varianytsia. Modern Ukrainian literature for preschool children as a means of comprehending existential states: the role of the educator's pedagogical mastery

This article investigates the role of contemporary children's literature in fostering emotional competence among preschool-aged children, with particular attention to their capacity to process complex existential experiences such as fear, loneliness, loss, injustice, and the unpredictability of the world. In the context of accelerated sociocultural change and increasing psychological vulnerability in early childhood, the authors argue for the necessity of providing a psychologically safe and supportive environment in which children can engage with such themes through literature.

The focus is on literary forms – including fairy tales, short stories, miniatures, and translated works – that, when selected and employed with pedagogical and psychological insight, serve as effective tools for emotional and moral development. Engagement with literary texts enables children to identify and articulate emotions, develop empathy for fictional characters, and transfer this empathic capacity to real-life interpersonal interactions.

The article highlights the pivotal role of the educator as mediator, responsible for curating aesthetically and thematically appropriate texts and guiding their interpretation through methods such as therapeutic reading, fairy tale therapy, role-play, art-based techniques, and group discussion. The theoretical framework integrates perspectives from child psychology, pedagogy, and literary studies, particularly research on existential experience in early childhood. The empirical section examines current practices in preschool education within specific cultural and national contexts, drawing on real-world pedagogical cases.

The authors conclude that a structured, pedagogically grounded engagement with literature that addresses existential themes significantly contributes to the development of emotional resilience, flexible worldviews, empathetic thinking, and moral consciousness-laying the foundation for emotional maturity and socially adaptive behavior in later life.

***Key words:** seducator, pedagogical skills of educator, preschool children, existential states: death, loss, fears; children's literature.*

УДК 37.013
DOI https://doi.org/https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series5.2025.104.07

Григоренко В. А.

НОВІТНІ ТЕНДЕНЦІЇ НАВЧАННЯ РОБОТОТЕХНІЦІ У ЗАКЛАДАХ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ ГУРТКОВОЇ РОБОТИ

У статті окреслено основні тенденції у навчанні робототехніці в закладах позашкільної освіти в контексті реалій в Україні з урахуванням потенціалу гурткової роботи як основної форм організації таких занять. Однією з традиційних форм організації навчально-виховного процесу у позашкіллі є гурткова робота. Гурткова робота у закладах позашкільної освіти визначається такими позитивними ознаками, як відсутність суворої необмеженості тривалості в часі, майже цілковита відсутність авторитарних елементів спілкування керівника гуртка і учасників гуртка,відвідувачі гуртка об'єднуються за інтересами. Усе це позитивно позначається на міжособистісних стосунках учасників позашкільного освітнього процесу, сприяє їх самореалізації, дозволяє ефективніше поглиблювати професійні знання, розширювати організацію творчої діяльності.

Позашкільна освіта – це така форма освіти, яка відбувається поза межами шкільної програми. Вона включає гуртки, секції, студії, спортивні школи, мистецькі школи, різні курси і клуби, де діти та підлітки можуть розвивати свої таланти, інтереси й здібності. Головна мета позашкільної освіти – дати змогу кожній дитині розкрити себе в творчості, науці, спорті, техніці чи в інших галузях, яких часто не вистачає в звичайній школі. Сучасні гуртки робототехніки в закладах позашкільної освіти виступають потужним інструментом розвитку інноваційних компетенцій та готують молодь до викликів майбутнього. У закладах позашкільної освіти розвиток робототехнічних гуртків займає суттєве місце в контексті підготовки дітей до життя у цифровій епосі. Тому метою статті є з'ясування основних тенденції у навчанні робототехніці у закладах позашкільної освіти в контексті реалій в Україні з урахуванням потенціалу гурткової роботи як основної форм організації таких занять.

***Ключові слова:** позашкільна освіта, гурткова робота, робототехніка, освітня робототехніка, гурток робототехніки, науково-технічний напрям, STEM-освіта, STEAM-освіта.*

Новітні умови, зокрема і у зв'язку з воєнним станом, визначають мету та шлях до нової парадигми освітнього процесу (навчання, виховання через спілкування за інтересами) через переосмислення суті національного виховання учнівської молоді, мети та змісту такого виховання, його завдань і методів. Гурткова робота у закладах позашкільної освіти визначається такими позитивними ознаками, як відсутність суворої необмеженості тривалості в часі, майже цілковита відсутність авторитарних елементів спілкування керівника гуртка і учасників гуртка,відвідувачі гуртка об`єднуються за інтересами. Усе це, безперечно, позитивно позначається

на міжособистісних стосунках учасників позашкільного освітнього процесу, сприяє їх самореалізації, дозволяє ефективніше поглиблювати професійні знання, розширювати організацію творчої діяльності.

Різні аспекти позашкільної освіти як педагогічного явища вивчалися у наукових працях О. Биковської, Я. Биковського, В. Вербицького, Д. Корнієнко, Т. Сущенко, Г. Пустовіта, О. Лебедєва та багато інших українських науковців-педагогів [2; 3; 4; 5; 6; 7; 8]. Особливості навчання та викладання робототехніки, зокрема у освітніх закладах та в позашкіллі, стали об’єктом наукових пошуків вітчизняних педагогів, зокрема О. Струтинської, М. Умрик, О. Матвієнко та інших [5; 7; 8]. Стає дедалі очевиднішою ключова тенденція нашої реальності щодо реалізації вивчення робототехніки, у тому числі освітньої робототехніки, насамперед у закладах позашкільної освіти порівняно зі шкільною системою освіти. Тому перспективи вивчення змісту та педагогічних умов навчання робототехніки/освітньої робототехніки є безсумнівними, а тема таких досліджень – актуальною.

Мета статті – окреслити основні тенденції у навчанні робототехніці у закладах позашкільної освіти в контексті реалій в Україні з урахуванням потенціалу гурткової роботи як основної форм організації таких занять.

У новітній українській педагогіці позашкільну освіту насамперед розуміють саме як самодостатню складну систему, що за своїм характером належить до систем соціального типу, еволюція і спрямованість якої визначається соціально-економічними чинниками, ієрархією ціннісних орієнтацій особистості, життя суспільства, але яка одночасно є елементом системи безперервної освіти; при цьому взаємозв’язок системи позашкільної освіти із соціальним середовищем має відкритий характер і проявляється у змінах як середовища, так і системи загалом [5, с. 32].

На сьогодні відповідно до Закону України «Про позашкільну освіту» існує чимало напрямів функціонування закладів позашкільної освіти: художньо-естетичний, туристсько-краєзнавчий, еколого-натуралістичний, спортивний, військово-патріотичний, бібліотечно-бібліографічний, соціально-реабілітаційний, оздоровчий, реабілітаційний тощо [1]. У позашкіллі нашої держави усі ці напрями органічно розвиваються та представлені у закладах позашкільної освіти різних типів і форм власності, зокрема державні й комунальні заклади та приватні заклади позашкільної освіти.

Два напрями позашкільної освіти варто виділити окремо, адже вони мають чимало спільного та перетинаються у своїх специфічних завданнях:

– науково-технічний, який забезпечує набуття вихованцями, учнями і слухачами техніко-технологічних умінь та навичок, розширення наукового світогляду, підготовку до активної науково-дослідної роботи, оволодіння сучасною технікою та технологіями;

– дослідницько-експериментальний, який сприяє залученню вихованців, учнів і слухачів до науково-дослідницької, експериментальної, конструкторської та винахідницької роботи в різних галузях науки, техніки, культури і мистецтва, а також створенню умов для творчого самовдосконалення та виявлення, розвитку і підтримки юних талантів та обдарувань.

Оволодіння сучасною технікою та технологіями і конструкторська робота в різних галузях науки є точкою перетину науково-технічного та дослідницько-експериментального напрямів позашкільної освіти. Для обох напрямів здебільшого обирають такі форми організації, як секція, клуб, студія, клас, центр, майстерня, гурток, школа, об’єднання на базі закладів загальної середньої освіти.

Особливо раціональною формою організації позашкільної роботи для цих напрямів є гурток та гурткова робота. Однією з традиційних форм організації навчально-виховного процесу у позашкіллі є гурткова робота. Саме гурткова робота, на думку багатьох українських науковців, допомагає якнайкраще відкрити інтелектуальний та духовний потенціал молоді, яка навчається та відвідує гурток, але за належної організації.

О. Струтинська зазначає, що навчання робототехніці в Україні є досить епізодичним та відбувається, зокрема, у процесі навчання інформатики, інформаційно-комунікаційних технологій, технологічної освіти, адже за державним стандартом освіти наразі нема окремої освітньої галузі «Робототехніка» [8, с. 196–195].

Таким чином цілком закономірним є тенденція до вивчення робототехніки, зокрема освітньої, у системі позашкільної освіти, оскільки це така форма освіти, яка відбувається поза межами шкільної програми. Такий принцип організації дає можливість досягнути головної мети робототехніки як навчального курсу/дисципліни у позашкільній освіті – дати змогу кожній дитині розкрити себе в творчості, науці, техніці, якої вони часто не отримують у стінах традиційної школі у системі формальної освіти.

Про зростання популярності вивчення робототехніки в Україні свідчить аналіз даних за останні 5 років щодо запитів за ключовими словами в мережі Інтернет, отриманих за допомогою сервісу Google Trends (рис. 1): дані стосуються періоду від початку 2020 року до початку березня 2025 року та релевантні на усій території України. Запит зроблено українською мовою, адже це дозволяє яскраво продемонструвати одну з основних новітніх тенденцій навчання робототехніці у закладах позашкільної освіти в контексті гурткової роботи – різке зростання, а від березня 2022 року і переважання запитів на українськомовні ресурси щодо робототехніки.

Зрозуміло, що така тенденція було зумовлена початком повномасштабного вторгнення ворожої держави в Україну, зокрема причинами такого вторгнення, серед яких основним стало заперечення права української нації, української культури та мови на існування, а відтак українське суспільство відреагувало відповідно – зросло бажання вивчати робототехніку саме українською мовою.

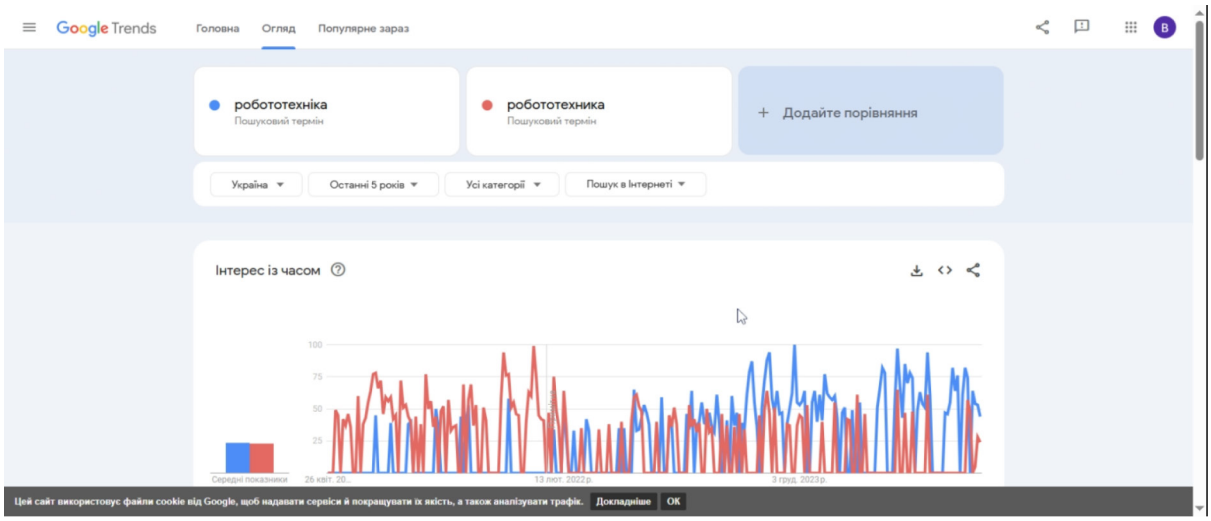

Рис. 1. Аналіз популярності запитів (Україна) за словами «робототехніка» і «робототехника» у період з 01.01.2020 р. до 1.04.2025 р. у сервісі Google Trends

Важливо також врахувати у контексті сучасних тенденцій вивчення робототехніки у позашкіллі, що мовний аспект на сьогодні залишається доволі неоднорідним. Однак після 24 лютого 2022 року аналіз запитів за словами «курси робототехніки» і «курсы робототехники» у період з 24.02.2022 р. до 1.04.2025 р. у сервісі Google Trends демонструє практично відсутність таких запитів російською і формування запитів саме українською з піком таких запитів 14–20 квітня 2024 року – 100 запитів українською мовою (рис. 2).

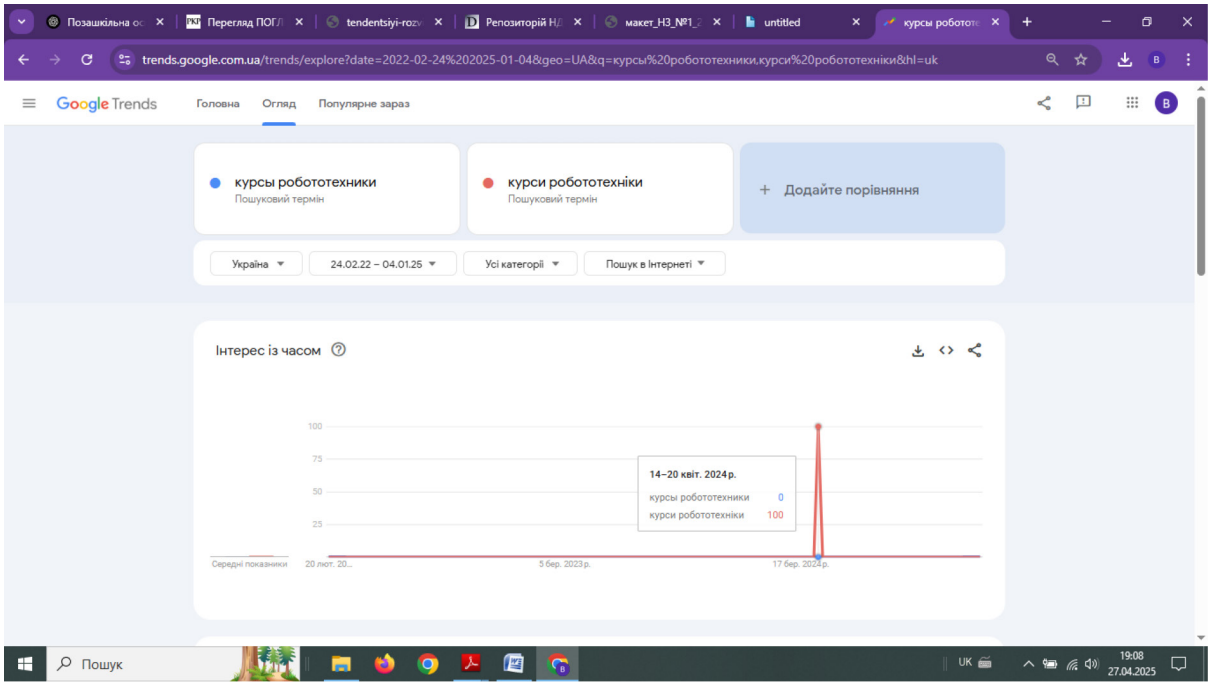

Рис 2. Аналіз популярності запитів (Україна) за словами «курси робототехніки» і «курсы робототехники» у період з 24.02.2022 р. до 1.04.2025 р. у сервісі Google Trends

При чому всі ці 100 запитів українською мовою на курси робототехніки в зазначений період припадають саме не місто Київ (рис. 3). Отже, найбільший ринок освітніх послуг з вивчення робототехніки, як і у попередні роки до повномасштабної війни, залишається у столиці нашої держави. Попри воєнний стан, адміністрація столиці знаходить можливості розвивати гуртки з робототехніки для дітей на безкоштовній основі. Так, хорошу репутацію мають, до прикладу, такі гуртки, як:

1) гурток робототехніки «Еврика» у Центрі творчості Святошинського району для дітей від 10 років, де навчання відбувається на базі платформи Arduino, а розробка індивідуальних проєктів включає програмування роботів на базі AlphaBot (https://ctdu-kiev.com.ua/evrika-programuvannya-na-platformi-arduino/?utm_source=chatgpt.com),

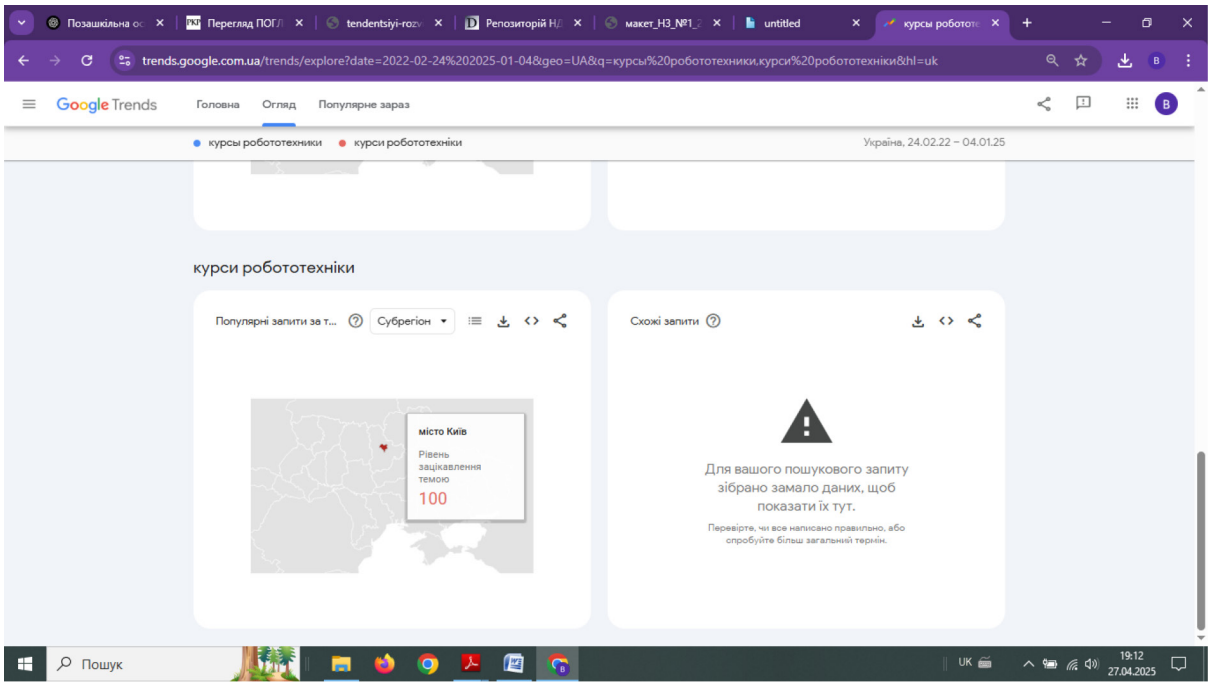

Рис. 3. Аналіз популярності запитів (Україна) за словами «курси робототехніки» і «курсы робототехники» у період з 24.02.2022 р. до 1.04.2025 р. у сервісі Google Trends з урахуванням субрегіонів

2) гурток «Радіоелектронне конструювання» у Навчально-виховному комплексі допрофесійної підготовки та технічної творчості молоді м. Києва, де відбуваються заняття з радіоелектроніки та LEGO-конструювання (nvk-creative.kiev.uanvk-creative.kiev.ua)

Враховуючи проведений аналіз даних у сервісі Google Trends, можемо констатувати, що зацікавленість вивченням робототехніки не зникає в час воєнного стану, а після 24 лютого 2022 року спостерігається чітка тенденція до прагнення українців на території України використовувати саме українськомовні ресурси для вивчення робототехніки.

Оскільки позашкільна освіта дозволяє використовувати переваги організаційних форм занять, то найбільш затребуваними у вивченні робототехніки/освітньої робототехніки є гурткова робота. Поняття «гурток» у широкому тлумаченні – «це організація осіб, об’єднаних для спільної діяльності, спільних занять, а також сукупність осіб, об’єднаних спільною метою, певними ознаками, властивостями» [9].

Проаналізувавши специфіку в гуртках для дорослих у системі неформальної освіти Швеції, В. Давидова зосередилася на визначальних характеристиках безпосередньо гурткової роботи, що, за нашим переконанням, абсолютно тотожні підходам до гурткової роботи в позашкільній освіті України. Науковиця, зауважила: основою освіти є навчальний гурток, який став гнучкою структурою, де люди у вільний від роботи (або для школярів вільний від навчання час – *уточнення В. Григоренко*) можуть вивчати будь-який предмет для свого задоволення або підвищення своєї кваліфікації, але для всіх гуртків спільним є те, що ця форма навчання ґрунтується на традиціях демократичної дискусії, яка полягає в толерантному ставленні до думки співрозмовника, у повазі до аргументів кожного учасника та колективного прийняття рішень [4].

Сучасний світ характеризується стрімким розвитком технологій, коли технічні засоби (машини, верстати, комп’ютери, інші інженерно-технічні складні програмовані системи) залучають не тільки при виготовленні чи обробленні різних предметів, а такі технічні засоби починають самостійно виконувати не тільки обслуговування, але й планування виробництва. Такі складні інженерно-технічні системи, які програмуються та здатні до самопрограмування, називаються робототехнікою. Загалом робототехніка як вид людської діяльності – це проектування, конструювання та програмування різних інтелектуальних механізмів – роботів, які мають модульну структуру і володіють потужними мікропроцесорами.

Як зауважує І. Старенький, гуртки робототехніки є складовою науково-технічної галузі – STEM-освіти, яка позначає науку, технології, інженерію та математику (Science, Technology, Engineering and Mathematics) як органічну і єдину у взаємодії систему, проте на сьогодні до вже традиційної тетраєдності науки, технології, інженерії та математики додається ще п’ятий елемент – мистецтво (Art), тобто творчість, творчий підхід – креативність, а природничо-творчий підхід у освіті отримав назву STEAM-освіта [6].

На думку фахівців мережі приватних шкіл КМДШ, вивчення робототехніки потрібне з таких причин:

– учні вчаться створювати робота з дрібних деталей, враховуючи важливість окремої деталі, її роль у будівництві, можливість її заміни чи доповнення,

– учні, працюючи з технікою, розвивають свій творчий потенціал та вчаться знаходити правильні рішення,

– заняття робототехнікою сприяють розвитку інтелекту, пам'яті, уваги та фантазії,
– проектуючи об'єкт, учні розвивають критичне, точне, логічне та інженерне мислення,
– формуються навички практичного застосування теоретичних знань (наприклад, розрахунок радіус повороту робота чи проектування споруд в мініатюрі),
– формування навички завжди доводити справу до кінця,
– можливість практикуватися для майбутньої професії [10].

Серед новітніх тенденцій навчання робототехніці у закладах позашкільної освіти в контексті гурткової роботи слід відзначити такі:

– стем-орієнтоване навчання – робототехніка є частиною ширшого STEM/ STEAM -підходу, що єднає науку, техніку, інженерію, математику, а також мистецтво (зокрема дизайн),
– проектне навчання – учні займаються створенням прототипів, розробкою і програмуванням роботів, що сприяє розвитку креативності та критичного мислення,
– інтеграція соціальних навичок – розвиток спільної діяльності, лідерства та навичок комунікації стає важливою складовою гурткової роботи,
– використання сучасних платформ та ресурсів: Arduino, Raspberry Pi, LEGO Education, VEX Robotics,
– участь у змаганнях та фестивалях, які сприяють мотивації і поглибленню знань: FIRST Robotics Competition, World Robot Olympiad та ін.

Отже, позашкільна освіта – це така форма освіти, яка відбувається поза межами шкільної програми. Вона включає гуртки, секції, студії, спортивні школи, мистецькі школи, різні курси і клуби, де діти та підлітки можуть розвивати свої таланти, інтереси й здібності. Головна мета позашкільної освіти – дати змогу кожній дитині розкрити себе в творчості, науці, спорті, техніці чи в інших галузях, яких часто не вистачає в звичайній школі. Сучасні гуртки робототехніки в закладах позашкільної освіти виступають потужним інструментом розвитку інноваційних компетенцій та готують молодь до викликів майбутнього. У закладах позашкільної освіти розвиток робототехнічних гуртків займає суттєве місце в контексті підготовки дітей до життя у цифровій епосі. Така зацікавленість зумовлена відповідним рівнем науки і техніки, що формує сучасну світову та українську економіки. Новітні та найбільш затребувані тенденції в глобальній економіці впливають і на зміст та форми освітньої діяльності вітчизняного позашкілля.

Використана література:

1. Про позашкільну освіту (Відомості Верховної Ради України, 2000, № 46, ст. 393). URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1841-14#Text
2. Биковська О. Позашкільна освіта: концептуальні засади в умовах реформування системи освіти України. *Освітня політика. Портал громадських експертів*. URL : http://educationua.org/ua/articles/435-pozashkilna-osvita-kontseptualni-zasadi
3. Биковський Я. Т. Педагогічні умови діяльності гуртків закладів позашкільної освіти. Київ : ІВЦ АЛКОН, 2020. 148 с.
4. Давидова В. Нетрадиційні форми навчання (навчальний гурток у системі народної освіти Швеції) URL : http://eprints.zu.edu.ua/3751/1/05dvdnfn.pdf
5. Модернізація організації освітнього процесу в закладах позашкільної освіти: методичний посібник. Кропивницький : Імекс-ЛТД, 2020. 223 с. URL: http://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/723075
6. Старенький І. Що таке STEAM-освіта і чому вона така популярна? *Українська правда*, 2019. URL : https://life.pravda.com.ua/columns/2019/03/26/236224/
7. Стратегія розвитку позашкільної освіти. Київ : ІВЦ АЛКОН, 2018. 96 с. URL : http://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/23320/-Stratehiia%20Rozvytku%20Pozashkilnoi%20Osvity.pdf?sequence=1
8. Струтинська О. В., Баранов С. С. Тенденції розвитку освітньої робототехніки в закладах позашкільної освіти. *Фізико-математична освіта*. 2019. Вип. 1(19). С. 196–204.
9. Словник української мови. URL : https://sum.in.ua/s/ghurt
10. Освіта для творців світу. КМДШ. URL : https://www.creativeschool.com.ua/blog/7-prychyn-vyvchaty-robototehniku

References:

1. Pro pozashkilnu osvitu [On extracurricular education] (Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy (VVR), 2000, № 46, st. 393) (Vidomosti Verkhovna Rada of Ukraine)]. URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1841-14#Text [in Ukrainian].
2. Bykovska O. Pozashkilna osvita: kontseptualni zasady v umovakh reformuvannia systemy osvity Ukrainy [Out-of-school education: conceptual principles in the context of reforming the education system of Ukraine]. *Osvitnia polityka. Portal hromadskykh ekspertiv*. URL : http://educationua.org/ua/articles/435-pozashkilna-osvita-kontseptualni-zasadi [in Ukrainian].
3. Bykovskyi Ya. T. (2020). Pedahohichni umovy diialnosti hurtkiv zakladiv pozashkilnoi osvity [Pedagogical conditions for the activities of clubs in after-school education institutions]. Kyiv : IVTs ALKON. 148 s. [in Ukrainian].
4. Davydova V. Netradytsiini formy navchannia (navchalnyi hurtok u systemi narodnoi osvity Shvetsii) [Non-traditional forms of learning (study circle in the Swedish public education system)]. URL : http://eprints.zu.edu.ua/3751/1/05dvdnfn.pdf [in Ukrainian].
5. Modernizatsiia orhanizatsii osvitnoho protsesu v zakladakh pozashkilnoi osvity: metodychnyi posibnyk [Modernization of the organization of the educational process in out-of-school education institutions: a methodological manual]. Kropyvnytskyi : Imeks-LTD, 2020. 223 s. URL : http://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/723075 [in Ukrainian].
6. Starenkyi I. (2019). Shcho take STEAM-osvita i chomu vona taka populiarna? [What is STEAM education and why is it so popular?]. *Ukrainska pravda*. URL : https://life.pravda.com.ua/columns/2019/03/26/236224/ [in Ukrainian].
7. Stratehiia rozvytku pozashkilnoi osvity [Strategy for the development of extracurricular education]. (2018). Kyiv : IVTs ALKON. 96 s. URL :http://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/23320/Stratehiia%20Rozvytku%20Pozashkilnoi%20Osvity.pdf?sequence=1 [in Ukrainian].

8. Strutynska O. V., Baranov S. S. (2019). Tendentsii rozvytku osvitnoi robototekhniky v zakladakh pozashkilnoi osvity [Trends in the development of educational robotics in extracurricular education institutions]. *Fizyko-matematychna osvita*. Vyp. 1(19). S. 196–204 [in Ukrainian].
9. Slovnyk ukrainskoi movy [Ukrainian language dictionary]. URL : https://sum.in.ua/s/ghurt [in Ukrainian].
10. Osvita dlia tvortsiv svitu [Education for world creators]. KMDSh URL : https://www.creativeschool.com.ua/blog/7-prychyn-vy-vchaty-robototehniku [in Ukrainian].

V. Hrygorenko. Latest trends in teaching robotics in extracurricular education institutions in the context of workshop

The article outlines the main trends in teaching robotics in extracurricular education institutions in the context of realities in Ukraine, taking into account the potential of group work as the main form of organizing such classes. One of the traditional forms of organizing the educational process in extracurricular is group work. Group work in extracurricular education institutions is characterized by such positive features as the absence of strict unlimited duration in time, the almost complete absence of authoritarian elements of communication between the group leader and the group participants, the group visitors are united by interests. All this has a positive effect on the interpersonal relationships of the participants in the out-of-school educational process, contributes to their self-realization, allows for more effective deepening of professional knowledge, and expansion of the organization of creative activity.

Extracurricular education is a form of education that takes place outside the school curriculum. It includes clubs, sections, studios, sports schools, art schools, various courses and workshop where children and adolescents can develop their talents, interests and abilities. The main goal of extracurricular education is to enable every child to reveal themselves in creativity, science, sports, technology or other areas that are often lacking in regular school. Modern robotics clubs in extracurricular education institutions act as a powerful tool for developing innovative competencies and prepare young people for the challenges of the future. In extracurricular education institutions, the development of robotics workshop plays a significant role in the context of preparing children for life in the digital era.

Key words: *extracurricular education, workshop, robotics, educational robotics, robotics workshop, scientific and technical direction, STEM education, STEAM education.*

УДК 376.1:004.738.5:37.018.4
DOI https://doi.org/https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series5.2025.104.08

Жула Н. А.

ЦИФРОВІ ОСВІТНІ ПЛАТФОРМИ ЯК ІНСТРУМЕНТ НЕФОРМАЛЬНОЇ ОСВІТИ СУБ’ЄКТІВ СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДТРИМКИ ДІТЕЙ З АУТИЗМОМ

У статті розглядається актуальна проблема підвищення професійної компетентності суб’єктів соціально-педагогічної підтримки дітей з аутизмом. Традиційна система освіти не завжди забезпечує оперативне оновлення знань фахівців, які працюють з такими дітьми, тому цифрові освітні платформи стають ключовим інструментом неформальної освіти. Актуальність дослідження полягає у вивченні ефективності цих платформ для підвищення професійної компетентності педагогів, соціальних працівників, батьків та інших суб’єктів підтримки. Метою статті є аналіз потенціалу цифрових платформ як інструменту неформальної освіти, зокрема для роботи з дітьми з аутизмом, виявлення їх переваг та обмежень. У дослідженні використано комплекс методів, включаючи теоретичний аналіз наукових праць, контент-аналіз освітніх платформ (Prometheus, НаУрок, EdEra, EdWay) та порівняльний аналіз їх функціоналу. Зміст дослідження охоплює оцінку наукової обґрунтованості контенту, практичної спрямованості курсів, зручності інтерфейсу та відповідності сучасним підходам до роботи з дітьми з аутизмом. Результати свідчать, що цифрові платформи забезпечують гнучкість, персоналізацію навчання та доступ до актуальних знань, що є критично важливим для професійного розвитку суб’єктів підтримки. Виявлено, що більшість курсів, хоча й не спеціалізовані виключно на аутизмі, надають корисні інструменти для інклюзивної освіти, такі як адаптація навчального середовища, методи комунікації та корекційні вправи. Окремі платформи (наприклад, EdWay) пропонують практичні курси для роботи з дітьми з аутизмом, що підкреслює їхню практичну цінність. Висновки підтверджують, що цифрові освітні платформи є перспективним інструментом для безперервного навчання, але потребують подальшого вдосконалення, зокрема розробки спеціалізованих програм для аутизму. Перспективи дослідження пов’язані з розробкою авторського курсу для суб’єктів соціально-педагогічної підтримки.

Ключові слова: *цифрові освітні платформи, неформальна освіта, суб’єкти соціально-педагогічної підтримки, діти з аутизмом, інклюзивна освіта.*

У сучасному суспільстві спостерігається зростання кількості дітей з розладами аутистичного спектра, що обумовлює необхідність удосконалення підходів до їх соціально-педагогічної підтримки. Одним із ключових чинників ефективної взаємодії з такими дітьми є підвищення професійної компетентності суб’єктів, які здійснюють їх супровід – педагогів, соціальних працівників, батьків, тьюторів тощо. Проте традиційна система